

afany ridicol y vana aquella esperança en que jo hi tancaba tota ma ventura, y es aixís; perquè ni las ninas de mos pensaments en aquell temps m'han fet felís, ni jo 'ls he donat aquest quefer.

Pero res, als divuyt ó vint anys tothom somia, y no havia pas de esser jo una escepció, com encara avuy no la seria; perquè ab tot y mirramho ab ulls de cinquanta anys (dels que tinch, que no hi puch pas fer estafaleries,) al moment que sento rellar lo cornet, lo cor se me n'hi va al detrás. sino que las camas no volen seguirlo.

Aquell amohino per véurer la balladora qu'esculliria. Que sobre tot fos lleugera: qualitat que casi's buscaba mes que la boniquesa, pero que si podia ser tot á la vegada millor.

Las combinacions ab lo sastre y 'l sabater. Lo barrater també hi havia de dir la seva. ¡Pobre Francisco! ¿quí l'hi havia de dir que no hi hauria quí 'l sucseís en sa *enlairada* feyna, y que en lo temps modern nos tindriam de passar sens' fabricants de *sombreros*, com 'ls diuen are ab llengatxe cambiat. La Susagna; aquella que feya las camisas ab set repunts per cada cantó, tampoch hi podia faltar; era la que portaba tots los tráfecs del jovent. ¿Y 'l barber? com l'ajudabam á trencarse lo cap perquè inventés un pentinat nou!

¡Oh, tot aixó era perquè la cosa s'ho aportabal! **LO BALL DE LAS DONSELLAS!** de que parlém: era l' dia d' *exposició* de trajos nous.

¿Qu'és are la festamajor, comparada ab lo Carnestoltes d'allavors? L'últim any que hi vaig anar, 'l tinch encar' tan present.

'M recorda com si fos are quan los companys me *nombraren comensado*. Está clar jo, ja m'ho esperaba, com que tothom se creya que ja era á la *saltadora*, vull dir, que tothom me creya á punt de casarme y com que 'l que estava mes *leri-leri* ja se sabia, aquell havia de portar *La cinta*.

¡LA CINTA! despres ho he vist, la cinta era 'l *llas escorredó* per lligarlo ab ella, y axis com qui no hi es, dirli: enrrédát, enrrédát, que si 't descuydas no te 'a deslligarás de qualsevol manera! Pero ab mi 's váren ben enganyar; ab la Maria, ma esposa (mentres Deu siga servit,) may hi havia ballat ni una contradansa.

Antes no 'ls vaig tornar la resposta acceptant la mercé que n' eran servits de ferme; quin discórrer; quants plans! ¿Qué farás, que mingú ho fassi com tú, ni cap altre ho hagi fet? Poso fil á la agulla y me 'n vaig á casa la balladora. ¿Som ó no som? perquè, si tenim de fer un paper ridícul tan se val que ho deixem córrer avuy qu'encare hi som á temps. ¡Noy per mi ja pots tirar! va dir lo qui tenia pretensions de serme sogre. - Donchs que tothom 'n parli, Surto com una exalació, y cap á casa *La Pussiega* falta gent. - Que Deu hi sigui. - Hola, ja 'n portas alguna de cap? feu la Señora Francisca. - Miri, de primer *entuvio*, 'l dia que vagi á Barcelona portim un *corte d'armilla d'alló que no n'hi ha* no 'm ve á un duro (jó era aixís) pero ab la precisa condició de que com la meva nó n' hagi pas cap mes.

Y quin *corte* 'm va portar! no 'n va mouer poca de gresca. Las tafferanas váren tenir feyna tota la temporada. Encare la guardo, mes recaptada qu'una gerra de xinxons. Pero tambe s'ho valia; y, que diantre, tambe s'ho val encare. Hi han uns *pagos reys* brodats al *reyalse* que no hi ha mes que mirar. Prou venen á enmatllevarla, pero ca 'm dol massa que tingui de servir per fer lo *popo*. Un sol cop me donáren entenén de portarla á *espartit* y encare 'm reca.

'L sastre qu' estava cansat de dirme: á tu sempre t'ho faria tu duro mes barato perquè la sabs lluhir la roba; no dich pas res si s'hi va cuadrar. Jech cossat, que no hi havia mes que mirar; uns pantalons de panyo fi que 'l sol s'hi enmirallaba.

Mitjas botas ab repunts y repuntets d'aquellas qu'un cop eixidas de las mans del sabater, ballaban totas solas.

Feya por lo «xiu xiu» del jovent aquella temporada; de manera, que si 'ls altres anys 'l trobaba; llarga, aquell sobretot era interminable.

¡Per fi va arribar lo dia! Mudat; jó, no semblaba jó. Aquell paleta de mans rugosas, suat, escamarlench, havia deixat pas al jove mes elegant de l'encontrada y jellá; ja va dir be són pare: ¡Noy, tira avant; que tot se vessi! ¡Quin pom de flors! ni la coneixia quan la vaig anar á buscar.

¡Quin goitx feyam, ab tots los seguidors si ja ó no fa; alló si, que donaba gust de veurho, y encare mes de serhi; pero avuy, ¿quanta diferència! Es veritat qu'are está en carácter aquest ball, are es ben be **LO BALL DE LAS DONSELLAS**, la part mes petita d'allavors, are es la única y principal.

Are quan veig á aquells anjelets de Deu, vestits de *pajesos, jitanos, xufleros y senyors*, penso: Heus aquí lo pervíndrer. ¿Nó 'ha d'esser fals tothom? ¿Nó han de portar la hipocresia encarnada en ells mateixos, si are sens' que se 'n donguin compte, ja 'ls fan semblar lo que no son?

Al menys nosaltres, hi anabam disfressats de... *nosaltres mateixos*.

¡Y que 'n feyam córrer de monedal!

Are, quan los veig donar los tres vols á la **PORXADA** y recórrer la Vila atrefegats, plorosos, qu'un cau per aquí y altre s'aixeca per allí; y qu'ái atravesar la *Apoteicaria de cu l'Arnau*, (en virtut de un dret que hi te la Vila,) boy volent culir las lleminaduras que ja es costum cad'any donalhi se barallan, s'esgarripan, y encare 'ls aturullan mes sas boijas mares que volent aconduhir als seus, atropellan als altres; y quan son á la **PORXADA**, allí ab aquella barreja de coloraynas com una toya de flors en la que 'ls músichs hi fan de pionall y la jentada que 'ls enrotlla de paper, brodat, que com aquest tant fàcil s'esquina ab lo rebrech de las empentas, atropellantse per de mes aprop embadalirshi; penso, pobres criaturas, y quina llàstima 'm feu! veus aquí, que lo que nosaltres feyam de tant grat aquestos ho fan ben be per força, y ab lo pretext de divertirlos á ells, son sas mares las que mes ab veritat s'hi diverteixen.

Quan jo recordo aquelles contradansas llargas y aquells *rigodons* ab la part de tres y sobretot aquella cadena, que 'n deyam *la cadena del amor* (per las flors que tirabam á las noyas boy estrenyenos la ma), ab tantas tercerillas, balansés y cabriolas, y veig aquella munió de criaturas, las mes de ellas ploriquejant agafantse del cantó esquerra y voltant al revés, lo cor se me n'hi va y no puch menos de doidrem que s'hagi perdut per 'l inflat y pretensió jovent de ayuy una costum tan alegre y divertida.

Y quant á casa tot dinant veig, com en una miniatura esmaltada, los promesos de mas fillos á son costat en lloch de preferencia, convidats també com en aquells temps en que 'ns convidaban á nosaltres; recordo las disbauxas de aquells dinars, que si be la casa s'tiraba per la finestra y la olla gran anaba dins la xica, també lo ballador, si sabia ahont tenia la ma dreta, feya ab las postres la competencia á qualsevol conlletoria de debó.

Ara si algun any per etsar passo á la tarde per la plassa, y veig aquella *banda* y aquella *brodat* ab lo *quinse pilas de la pascua*, com uns *estaquirats*, en comptes de la gresca y xibam d'aquell temps que 'l alegría sempre hi era al engros; quan veig aquell quietisme y aquella fredor; m sembla que las *gallas* de *la pascua* de *la Vila*, 'm diguin: y donchs, qu's es fet d'aquell temps y d'aquellas *dalsas* batallas campals en que 'l camp, (la plassa) quedaba tament encantat de llaminaduras?

Are per tota festa fan ballar la canalleta en los casinos, enfartegantlos de confits y cosas dolsas (i) qu, entre aixó, lo dinar no acostumat y l'angunia y cansament de tot lo dia; acaban per portarlos al lit ab perill de esser visitats per las visitas de mes poch agrado que hi ha en lo mon.

Lo carnestoltes se 'n va. Es veritat que no te rebó de esser, perquè ara tot l'any se li fa la competencia; pero tu com lo feyam nosaltres ab la cara sense cartrons, ni pegats; qu'ái *disfressa* que portabam era l'arreglador *de semilufon*, encanógat d'aixamplar lo rotllo per ballar ab mes comoditat; m' sembla qu'encara 's podria fer avuy tal com lo feyam allavors, y si be es cert que 'm queixo, si queixas son esmentar los records de la juventud, no es perquè no trobi bonich *La Ball de las doncellas* tal com se fa avuy en que 'ls héroes son las generacions futuras, no; sino perquè... la veritat al veurels tots los anys, los hi tinch enveja.

Granollers Agost del 84. *En la imprenta de...*

(i) De esp manera l'autor vol atreure á la festa que ab tan goitx ven, sino perquè en punt no sembla que 'l protagonista te una mica de ridó.

SECCION RELIGIOSA.

HOY, primer domingo de cuaresma, á las nueve y media de la mañana, se cantará misa solemne en esta Iglesia parroquial. Por la tarde, á las tres, después del rezo del santo Rosario, se hará el Via-Crucis por el interior del templo, seguirá el punto doctrinal dialogado y el sermón á cargo del predicador cuaresmal.

Los martes y viernes de cada semana habrá también función á las siete de la noche con dialogos de doctrina y sermón.

FESTAS DE SAN JOSE.

Las sociedades *Escola Nocturna* gratuita para la clase obrera y Centro Católico de esta villa, en union con los Sres. Administradores de la capilla de San José, obsequiarán á su excelsa Protector el próximo viernes, fiesta del Santo, con los cultos siguientes:

A las siete y media de la mañana habrá comedia general con plático preparatoria y motetes cantados por la seccion de Coro de ambas sociedades. A las nueve y media oficio solemne á granulo orquesta y sermón que dirá el distinguido orador sagrado Rdo. Dr. Ramon Hom y Llansana, Pbro.

Por la tarde, á las cuatro, la seccion de jóvenes aspirantes cantará á toda orquesta el santísimo Rosario, se harán los ejercicios del mes dedicado al glorioso Patriarca, sermón á cargo del referido orador; finalizándose con los *gustos* del santo *Esquema* de Maria.

Granollers: Imp. de E. Garrich, Plassa de la Constitució, 27